

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γιάννης κι' ο Μαρκῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Ὅπως σοῦχα τέλος πάντων καὶ προηγουμένως ἔπει,
κάτι κρύβεται στὴ μέση
καὶ καθόλου δὲν μ' ἄρῃσει
τοῦ Λευτέρ' ἢ σιωπῆ.
Γιὰ νὰ στέκει τέτοιος Γίγας πρὸ πολλοῦ χωρὶς μιλιὰ,
καὶ νὰ μὴ μπορῆ νὰ δράσῃ,
μωρ' ὁ κόσμος ν' χαλάσῃ
δὲν εἶν' ἄμορφη δουλειά!

Γιὰ νὰ βλέπῃς τὸ Λευτέρῳ
τόσους μῆνες χασομέρη
καὶ φωτιῆς νὰ μὴν ἀνάβῃ,
κάτι τρέχει ποῦ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ.
Καὶ γιὰ νὰν ὁ τολμητίας
πέριξ τῆς διπλωματίας
μαζωμένος σὰν τὸ γάτο,
κάτι γροῦζει μέσ' τὸ βάτο.

Τὶ νὰ τρέχῃ, τὶ νὰ τρέχῃ, μῶχει φάει τὸ μυαλό.
Ἄλλ' ἀφοῦ κι' ἡ Βουλγαρία, κόρτε θέλει νὰ μᾶς κἀνῃ,
ὄρισμένως μωρὲ Γιάννη,
δὲν μᾶς εἶναι γιὰ κολό.
Κάτι μυστικὸ μεγάλο ἢ Ἑλλάδα μᾶς βασταίνει
καὶ κρυφὸ καμάρι τῶχει καὶ στὸν ὕπνο της πλουταίνει.
Κάτι τρέχει τέλος πάντων ποῦ δὲν ἔπρῃτασε νὰ μάθῃ
ποῦ ταχέως θὰ μᾶς κἀμῃ νὰ μπλεχτοῦμε στὸ χορὸ.

Κάτι τρέχει, μωρὲ Γιάννη, μέσ' τῆς σιωπῆς τὰ βᾶθη.
Κάτι μυστικὸ ὑπάρχει διὰ μέσου τῶν Κρατῶν.
Κάτι μυστικὸ σπουδαῖο ποῦ δὲν ἔπρῃτασε νὰ μάθῃ
ὁ Παππᾶς μὲ τὸ Μαρτὶν,
οὔτ' ὁ Βάλβης κι' ὁ Λεγάκης κι' οἱ λεβέντες οἱ λοιποὶ,
οὔτ' ἢ Πετρουτοπουλίνα νᾶβγῃ φόρα νὰν τὸ πῆ.

Κάτι μυστικὸ βασταίνει ὁ ἀμίλητος Μεσίας
π' ὅσο χοῦμα καὶ νὰ τρίψῃ
δὲν θὰ μᾶς τ' ἀνακαλύψῃ
οὔτ' ὁ πρέσβης τῆς Ρωσίας
οὔτ' ἐκεῖνος ὁ Παππᾶς
κι' ἀσηκῶνει τὸ φερόνι
καὶ γενναῖα σὺν πληρώνει
ὅ,τι μυστικὸ τοῦ πᾶς.

Γιὰ νὰ βλέπῃς τὸ Λευτέρῳ στήλῃ ἄλατος νὰ γίνῃ,
ποῖος εἰξέρει τί φουρτουνα θᾶβγῃ μέσ' ἀφ' τῆ γαλήνῃ
ποῦ μᾶς φαίνεται γλυκειά.
Τῆ φιλία μᾶς διψᾶνε Βουλγαρία καὶ Τουρκιά.
Φίλους τοὺς μᾶς θέλουν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ μᾶς οἱ παλῆοι,
Σαμαρείται, Σαδουκαῖοι,
καὶ τ' ἀκούω ποῦ μὲ καίει
τοῦ Ἰούδα τὸ φιλί!

Μᾶς τὸ λὲν ἀπόξ' ἀπόξου αἱ Δυνάμεις φιλικὰ
πῶς ταχέως γεγονότα
πῶ χειρότερο ἀφ' τὰ πρῶτα
θὰ μᾶς βροῦν ἐκκλητικὰ.
Μᾶς τὸ λένε μωρὲ Γιάννη
πῶς ἐντὸς ὀλίγου φτάνει
κι' ἡ δική μᾶς ἢ σειρά,
κι' ὦχ! ἀλλοίμονο σ' ἐμένα,
τὰ προβλέπω ματωμένα
τὸν Ὀκτώβρη τὰ νερά!

Θαύματα θαρρῶ καινόρρη καὶ δαιμόνια καινά,
ὁ σιωπηλὸς Λευτέρῳ θὰ μᾶς βγάλῃ στὰ στερνά.
Ἵποψίες μοῦ ἐμβάλει
ἢ κρυφὴ πολιτικὴ
κι' ἄρχισα νὰ βλέπω πάλι
εἰς τὸν ὕπνον μου χακί!

Γ.— Κι' ἐγὼ, Μαρῆ, στὸν ὕπνο μου βλέπω τὰ μεσημέρια
πῶς εἶχ' ὁ Λύγκος τὸν τροχὸ κι' ἐτρόχαε μαχαίρια.
Κι' ἐγὼ ὑποψιάζομαι τὸ Γίγα τὸ βουβόνε
καὶ ξυῶμαι πρὶν ἀρχίσουνε ἢ ψεῖρες νὰ μὲ τρῶνε.
Κι' ἐγὼ μεγάλως ἀπορῶ
καὶ τοὺς γειτόνους μᾶς θαρρῶ
ν' ἀσκῶνουν τὴν ὁρὰ τοὺς
καὶ δὲν μοῦ καλαρέσουνε τὰ μυστικὰ τοῦ κράτους.

Μ' ὄλες τοῦ Ἄσκουϊθ τῆς εὐκολίας,
κι' ἂν οἱ Βουλγάροι ζητοῦν φιλίες
καὶ τὰ ξεκάνουνε τόσα κακά,
ἄσχημα σύγνεφα βλέπω στὸν Αἶμο,
σκαζομαι, τρέμω,
τὰ μυστικὰ!

Ἄν γὰρ τὴ σίασι μου μ' εὐγνωμονοῦνε
Ἰγγλέζοι, Ρουσοὶ καὶ Γερμανοὶ,
φρικώδη ὄνειρα μ' ἀνησυχοῦνε
καὶ μαύρη σκέψις μὲ τυραννεῖ.
Φρικώδη ὄνειρα μὲ τυραννοῦνε,
κι' ἂν μ' ἀγαποῦνε
τὸν ὄρφανό,
πότε τὸν Κεῖς βλέπω σὺν γάτο
τὸ εἶδος τοῦ ἄλογο
σὺν κροσσὸ!

ΓΙΑ ΚΑΘΕΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Χειμῶνας ἔρχεται, σύγνεφα χιόνια.
Φυλάξου ἐπλάκωσαν μαύρες νυχτιές.
Τὶ περιμένουμε μέσ' τὰ κανόνια

καὶ τὴν ἐλπίζουμε μέσ' τῆς φωτιᾶς !
 Βλέπετε καὶ χόρταινε φίλῃ Ἰουδα
 καὶ ἀγάπες ψεύτικες ἄνευ σκοποῦ.
 Μὰ καὶ ἂν γλυτιώσης ἀφ' τὴν Ἀρκούδα,
 πάλι θὰ πέσης στὴν Ἀλουποῦ !

Βαρὺς καὶ ὀλέθριος χειμῶνας θάρτη
 καὶ εἶτε νὰ δράσης, εἶτε καὶ μὴ,
 ψύλλος θὰ φαίνεσαι στὸ νέο χάρτη
 μὲ τὰ γαλάζια σου μικρὴ γραμμὴ.
 Θεοῖα σηκώθηκαν, θεοῖα λυσσᾶνε
 π' ὁ κόσμος ἔπεσε γι' αὐτὰ νεκρὸς !
 Θεοῖα πεινάσανε καὶ ἐσὲ θὰ φάνε,
 ἐσὲ θὰ γλύψουνε ποῦσαι μικρὸς !

Κι' ὡς τὴν ἄν ἔζησες ἐν ἀρμονία,
 ποιὸς ξέρει, φῶς μου, τί θὰ συμβῆ,
 δταν σὰν τίγρις ἡ Γερμανία
 κλεισμένη θάναί μέσ' τὸ κλουβί !
 Ἄλλ' ἂν δὲν πέσουν τὰ Δαρδανέλλια
 καὶ ὁ Ἄγγλος φάη κατραπακιά,
 σὺ ποῦ στὸν ὕπνο σου βλέπεις καρβέλια,
 τί περιμένεις ἀφ' τὴν Τουρκιά ;

Κι' ἂν ἐπὶ τέλους συμβῆ ν' ἀκούσω
 τὴ Γερμανία νὰ συντριβῆ,
 τί νὰ ἐλπίζω ἀπὸ τὸ Ρούσοο
 ποῦ στὰ Μπουγάζια θὰ κατεβῆ ;
 Χειμῶν ἐσχάτως ἀπελπισίας
 μοιραίως, Γιάννη, μᾶς ἀπειλεῖ,
 καὶ αὐτὸν κυττάζει καὶ ὁ Μεσίας
 καὶ προτιμᾶει νὰ μὴ μιλή.

Οἱ πεινασμένοι θὰ ξεπεινάσουν
 μὲ τὰ δικὰ μας προγονικά,
 καὶ τέλος πάντων ἄς ἡσυχάσουν
 ὅσοι δὲν ξέρουν τὰ μυστικά !

**Μονολογία τοῦ Μαρῆ
 ποῦ τῆς φέρνουν οἱ καιροί.**

Μ.— Χριστὲ καὶ Παναγία μου ἀπὸ τὸν Κεχριῶνα,
 τί βλέπουνε τὰ μάτια μου σ' ἐτοῦτον τὸν αἰῶνα !
 Νᾶναι τὰ πράγματα θολὰ
 σὲ Λόντρα καὶ Παρίσι,
 καὶ ἡ Βουλγαρία νὰ γελᾷ
 μ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι !
 Τὰ ὑπερνιγέτνωτ τ' ἀγγλικά
 μὲ τῆς φελοῦκες νὰ νικᾷ
 ὁ Κοῦδρος τῆς Ἀσίας,
 καὶ χονδρικῶς νὰ δέρνεται ὁ Τσάρος τῆς Ρωσίας.

Τὶ δυστυχίες μῶμελε σ' αὐτὰ τὰ χρόνια ναῦρω !
 Ἐγίνηκα μορροδιαλὸς
 π' ὁ φοῦρνος ὁ δημοτικὸς
 μ' ἔσπασ' ὁ ἀφιλότιμος μὲ τὸ ψωμί τὸ μαῦρο.

Τὶ βλέπουνε τὰ μάτια μου καὶ τί ἄκουν τ' αὐτὰ μου !
 Τέχνης ἀγὼν πολεμικῆς
 σὰ σέσκλα τῆς Γεωργικῆς
 ὀίχνει τὰ κάστρα χάμου.

Πέφτουν ἴσωρὸ στὸν πόλεμο βαρῶνοι καὶ ἱππότες,
 καὶ ἐδῶ οἱ ἀστυνόμοι μᾶς διατιμῶν τῆς κόττες.

Τὶ χρόνος ἀπελπιστικὸς περὶ καὶ διασφῆ !
 Δι' ἄνευ τῆς ἀληθινότητος, τῆς Ἀλήθειας μᾶς τὰ χροῖα
 καὶ ὀλόγως τῶν στεκόνται οἱ δανεισταὶ σὰ ζῦκοι
 καὶ τὸ Μαρῆντὸ πρόκειται νὰ πάρουν ὑποθήκη

Πέφτουν οἱ ἄνδρες οἱ τρανοὶ
 καὶ οἱ προνομοιοῦχοι,
 καὶ ἐγίναν οἱ Λειβαθινοὶ
 ἑκατομυριοῦχοι.

Φυτοζοοῦν οἱ λόγιοι καὶ οἱ ἄνδρες τῶν γραμμάτων
 καὶ θριαμβεύομεν ἡμεῖς,
 ἀφόρητοι ἐπιδρομεῖς
 διὰ παραστημάτων.

Τὶ βλέπουνε τὰ μάτια μου τὰ τωρινὰ τὰ χρόνια !
 Στὴ Βαρσοβία γερμανοὶ καὶ γάλλοι στὰ Μπουγάζια.
 Ἐξέρχονται καὶ οἱ Ἴταλοι πῶς θαῦρουν μακαρόνια,
 καὶ ἀπεναντίας βοήθῃκανε ὀμίχλες καὶ χαλάζια !

Τὶ χρόνοι ἀπελπιστικοὶ καὶ ἐκπλήξεως μεγάλῃς !
 Ὁ Τσάρος ἔμεινε φτωχὸς καὶ ἐπλούτην ὁ μπακάλης.
 Τὸ γαλλικὸ συνάλλαγμα τροχάδην κατεβαίνει
 καὶ ἀκμάζουν ἡ βινάριες καὶ ὁ Φλώριος ἀνεβαίνει.

Μέσα σὲ χάος συφορᾶς ὅλος ὁ κόσμος πλέει.
 Μιλεῖ καθέννας καὶ ποσῶς δὲν σκέπτεται τί λείει.
 Μοῦ λένε πῶς ἐσήμανε ἡ ὥρα τοῦ κινδύνου
 καὶ ἐντούτοις ἔφτασ' ἡ στιγμή
 πόστραπατασάρῃσ' ἡ δραχμὴ
 τὴ λίρα τοῦ Λονδίνου.

Ἐσάλεψε, μορὲ παιδιὰ, ὁ νοῦς τῆς ἀνθρωπότητος.
 Κι' ἐμεῖς ποῦ δὲν ἐξήλθομεν ἐκ τῆς οὐδετερότητος,
 τυχαίως πως ἐμπήξαμε σὲ δράσεις καὶ φρονιδίες
 π' ἀκόμα δὲν προφτάνουνε νὰ τρέχουν ἡ μαμηδες!

Τὶ χρόνοι μᾶς πλακώσανε φοιχτῆς ἀπελπισίας !
 Ἀδιᾶσαν τὰ ταμεία μας, ἐθόλωσαν τὰ πράγματα,
 καὶ πᾶνε πᾶ τὰ θαύματα
 ποῦ ἔκαν' ὁ Μεσίας !

**Αἰ Ἀθηναῖ κατ' αὐτὰς,
 μὲ τοὺς τηλεγραφετᾶς.**

Ὁ Βάλβης, Πετρουσόπουλος καὶ Πετρουσουπολίνα,
 Μαρτὸν Λεγάκης καὶ Παπᾶς,
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἂν ἀγαπᾶς
 τρομάξαν τὴν Ἀθήνα.

Μέσα στὴ φτώχεια τὴ φοιχτὴ καὶ τὴν ἀδεκαρία,
 ἕνα πεντακοσάρικα κάθε δεκαμερία
 ἔβγαν' ὁ Πετρουσόπουλος π' ὡς εἶδος μεταπράτη
 ἐλιανοπούλιε τὰ κρυφὰ π' ἀντήλλαξαν τὰ κρότη,
 καὶ ἐγὼ ἄς κάτσω νὰ πουλῶ τὴν κότα καὶ τ' αὐγὸ μου
 μισοτιμῆς καὶ χάρισμα πρὸς χάριν τ' Ἀστυνόμου.

Καλὸς καὶ αὐτὸς ὁ Λεύκοβιτς ὁ ὄψιστος διπλωμάτης
 ποῦ ἡ Ρωσία σήμερα τὸν ἔχει καυχημά της,
 λαμπρὸς καὶ ὁ Γάλλος ὁ Μαρτὸν γιὰ τὴν πολιτικὴ του,
 ἀλλ' ἄγιος καὶ ὁ Παπᾶς ποῦ νᾶχω τὴν εὐχὴ του !

Μ' ἰδέα προπαγανδικὴ
 ἦρτ' ὁ Βαρῶνος, στὸ σακκί
 πῶς ὅλους θὰν τοὺς βάλλῃ,
 μ' ἀντὶς νὰ βάλλῃ στὸ σακκί,
 καὶ ἐκεῖνος καὶ οἱ Αὐστριακοὶ
 ἐμπήξαν στὸ τσουβάλι.

Ὁ μαῦρος Πετρουσόπουλος τᾶξε φτιασμένα φῖνα,
 ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον δυστυχῶς
 δὲν εἶν' ὁ ἄντρας μοναχὸς,
 ὑπῆρχεν ὅπως εἶδατε καὶ Πετρουσουπολίνα !
 Ποῦ ἔρωτας ἀνέτελλεν λαμπρότερος ἐμπρὸς της
 καὶ χάριν του ἐπρόδωσε τὰ μυστικά τ' ἀντρός της.

Κατὰ τὰ δόγματα λοιπὸν τῆς ζώσης ἱστορίας,
 Λεγάκης ἐλεγχότουνε ὁ φίλος τῆς κυρίας,
 καὶ αὐτὸς, π' ἀπὸ τὸ γάϊδαρο δὲν ἔτυχε νὰ φῆ,
 στὸ Δούσμανη ἐπίσκεψι μὲ τὴν κυρία πάει
 καὶ μετὰ θάρρους περισσοῦ τὴν προᾶξιν καταγγέλει
 ὡς ἐντιμος ὑπάλληλος ποῦ τῶλειψε τὸ μέλι.

Κατόπιν ἡ γὰρ μὲς τὰ εἶπε τῆς λαμβάνει
 καὶ ὁ Μεινιάνης ἀπειλεῖ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΩΝ

Ἄλλὰ μὴν ἀποβῆτε ἀπὸ τὴν ἀνορθωμένην !
 ἀμόλυντος καὶ ἀσπίλος, γιὰτ' εἶν' ἀνορθωμένη !

